

spidsfindige eksempler. Nej, det betyder blot, at tilbuddet reelt skal være der for alle, fuldstændig som det står i regeringens aftale med Kommunernes Landsforening, som vi jo havde håbet, man ville leve op til.

Så spørger fru Charlotte Dyremose om forældrebetalingen. Til det vil jeg sige, at jeg jo synes, at det med Mælkebøtten er et glimrende eksempel. Jeg tror sådan set, at det i mange, mange tilfælde vil være nede på et niveau, som de fleste kan magte og håndtere, men jeg tror ikke, at fru Charlotte Dyremose må tage fejl. Når vi kigger på forældrebestyrelser rundtomkring, må man spørge sig selv, om det nu er de stærkeste forældre, eller det er de svageste forældre, der sidder i bestyrelser. Både her og der og alle vegne vil det jo altid være dem, som har flest ressourcer, der er overrepræsenteret. Og langt, langt de fleste steder giver det ikke nogen problemer, fordi folk er tænksomme og har hjertet på rette sted.

Det eneste, vi blot beder om, er, at vi i de få tilfælde, hvor man ikke har hjertet på rette sted, da politisk skaber det sikkerhedsnet, der gør, at det ikke skal gå ud over børnene. Det synes vi faktisk vi skylder dem.

Pia Kristensen (DF):

Helt grundlæggende mener Dansk Folkeparti, at børns udvikling, trivsel og opdragelse, kost og motionsvaner er forældrenes ansvar. Vi mener ikke, at offentlig omsorg hverken kan eller skal erstatte forældres rolle. Vi mener, der er behov for at erkende begrænsningerne i den indsats, samfundet yder. Vi mener, det er forældres opgave at formidle almindelige færdigheder og viden til deres børn, herunder også at lære børnene, hvad sund og god kost er.

Vi kan godt sådan være lidt bekymrede over, at man tømmer hjemmet for værdier, og når jeg taler om værdier, så drejer det sig også om daglige gøremål såsom tøjvask, rengøring, indkøb og madlavning, for vi mener, at børns sociale adfærd indlæres via daglige gøremål sammen med forældrene.

Når det er sagt, så er Dansk Folkeparti meget bevidst om, at børnefamilierne i dag har travlt som aldrig før. Vi er meget bevidste om, at børn tilbringer mange timer dagligt i institutioner, og vi under dem det bedste – også sund og frisk-smurt mad. Så på den baggrund er vi overvejende positive over for forslaget om at etablere madordninger i dagtilbuddene, men vi har dog en række spørgsmål til forslaget.

Det foreslås, at forældre, der har deres barn i et dagtilbud med en madordning, selv kan vælge, om de vil være med i ordningen eller ej. Men kunne man ikke tænke sig, at der var forældre, der ikke havde råd til at tilmelde sig ordningen? Hvad med f.eks. den enlige mor, der har et meget stramt budget? Hun vil aldrig have mulighed for at kunne betale sin madordning.

Der er også et helt andet problem. Børn med fødevareallergi, som skal have helt speciel kost, vil heller ikke kunne benytte en madordning. Det betyder så, at enkelte børn sættes uden for fællesskabet, så hvor i alverden er lighedsprincippet blevet af? Jeg vil spørge, om socialministeren har gjort sig nogle overvejelser om netop dette.

Kl. 16.25

Det at spise sammen er en væsentlig social proces, men der skal da ikke megen fantasi til at forestille sig, at Lise og Peter, der har medbragt deres nok så gode og sunde mad hjemmefra, da vil føle sig sat uden for fællesskabet.

En helt anden problematik er, at børnehaver med madordninger vil være omfattet af fødevarereloven og herunder også i nogle tilfælde krav om godkendelse af køkken m.v.

Hvordan ser det egentlig ud i landets institutioner? Er de sikkerhedsmæssige og hygiejniske forhold i orden? Det kunne jeg også godt tænke mig at få svar på. Hvad med personalenormeringerne, er de tilstrækkelige? Skal der eksempelvis ansættes økonomaer, eller er det sådan, at maden skal hjemtages fra private firmaer? Det er nogle spørgsmål, jeg meget gerne vil have socialministeren til at svare på.

Med disse ord er vi som sagt overvejende positive over for forslaget. Men vi har en række spørgsmål, vi vil stille under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg deler mange af Dansk Folkepartis bekymringer, også bekymringer omkring det her med, om barnet kommer til at stå uden for fællesskabet, såfremt der etableres ordninger, der ikke gælder for alle, sådan som det er i dag.

Jeg skal blot spørge Dansk Folkeparti, om den tilkendegivelse betyder, at hvis det fortsat er en del af lovforslaget ved tredje behandling, at man ikke har fået pillet den del ud, vil Dansk Folkeparti så her give en garanti for, at man ikke støtter forslaget?